

תלמוד בבלי על ספר ירמיהו

יומא פב:ב

היא עוברה דארחא אתו לקמיה דרבי אמר להו זילו לחושו לה דיומא דכיפורי הוא לחושו לה ואילחישא קרי עליה (ירמיהו א, ה) בטרם אצרך בבטן ידעתך

גיטין ו:א

ר' יהודה אומר מרקם למזרח ורקם כמזרח מאשקלון לדרום ואשקלון כדרום מעכו לצפון ועכו כצפון והא בבל לצפונה דא"י קיימא דכתיב (ירמיהו א, יד) ויאמר ה' אלי מצפון תפתח הרעה

גיטין ו:א

ר' יהודה אומר מרקם למזרח ורקם כמזרח מאשקלון לדרום ואשקלון כדרום מעכו לצפון ועכו כצפון והא בבל לצפונה דא"י קיימא דכתיב (ירמיהו א, יד) ויאמר ה' אלי מצפון תפתח הרעה

קידושין נג:א

והרי תרומה דכתיב (ירמיהו ב, ג) קדש ישראל לה' ראשית תבואתו ותנן המקדש בתרומה מקודשת ההוא

חגיגה ט:ב

כל תלמיד חכם שפירש מן התורה עליו הכתוב אומר (משלי כז, ח) כצפור נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו ואומר (ירמיהו ב, ה) מה מצאו אבותיכם בי עול כי רחקו מעלי

ברכות לא:א

מאי דכתיב (ירמיהו ב, ו) בארץ אשר לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם וכי מאחר דלא עבר היאך ישב אלא לומר לך כל ארץ שגזר עליה אדם הראשון לישוב נתישבה וכל ארץ שלא גזר עליה אדם הראשון לישוב לא נתישבה

סוטה מו:ב

מאי דכתיב (ירמיהו ב, ו) בארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם וכי מאחר שלא עבר היכן ישב (ומאחר שלא ישב היכן עבר) אלא ארץ שגזר עליה אדם הראשון לישוב נתישבה ארץ שלא גזר עליה אדם הראשון לא נתישבה

תענית ה:ב

ומאי ניהו ע"ז דכתיב (ירמיהו ב, יג) כי שתיים רעות עשה עמי אותי עזבו מקור מים חיים לחצוב להם בארות בארות נשברים וכתיב בהו (ירמיהו ב, י) כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו והתבוננו מאד וגו' ההימיר גוי אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלא יועיל תנא כותיים עובדים לאש וקדריים עובדין למים ואע"פ שיודעים שהמים מכבין את האש לא המירו אלהיהם ועמי המיר כבודי בלא יועיל

תענית ה:ב

ומאי ניהו ע"ז דכתיב (ירמיהו ב, יג) כי שתיים רעות עשה עמי אותי עזבו מקור מים חיים לחצוב להם בארות בארות נשברים וכתיב בהו (ירמיהו ב, י) כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו והתבוננו מאד וגו' ההימיר גוי אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלא יועיל תנא כותיים עובדים לאש וקדריים עובדין למים ואע"פ שיודעים שהמים מכבין את האש לא המירו אלהיהם ועמי המיר כבודי בלא יועיל

יבמות קה:א

אמר רב מנין לגזר דין של צבור שאינו נחתם אינו נחתם והא כתיב (ירמיהו ב, כב) כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך בורית נחתם עונך לפני

ראש השנה יח:א

מניין לגזר דין של צבור שאינו נחתם אינו נחתם והכתיב (ירמיהו ב, כב) נחתם עונך

ראש השנה יח:א

רבי יצחק אמר יפה צעקה לאדם בין קודם גזר דין בין לאחר גזר דין וגזר דין דצבור מי מיקרע והא כתוב אחד אומר (ירמיהו ד, יד) כבסי מרעה לבך וכתיב (ירמיהו ב, כב) כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך בורית נחתם עונך לפני מאי לאו כאן קודם גזר דין כאן לאחר גזר דין

יומא עז:א

אמר רב נחמן בר יצחק מהכא (ירמיהו ב, כה) מנעי רגלך מיחף וגרונך מצמאה מנעי עצמך מן החטא כדי שלא יבא רגלך לידי יחוף מנעי לשונך מדברים בטלים כדי שלא יבא גרונך לידי צמאה

יבמות מח:ב

ר"ע אומר אביה ואמה זו עבודת כוכבים וכן הוא אומר (ירמיהו ב, כז) אומרים לעץ אבי אתה

יבמות מח:ב

ר"ע אומר אביה ואמה זו עבודת כוכבים וכן הוא אומר (ירמיהו ב, כז) אומרים לעץ אבי אתה

תלמוד בבלי על ספר ירמיהו

שבת לב:ב

אלא למ"ד בעון ציצית מ"ט א"ר כהנא ואיתימא שילא מרי דכתיב (ירמיהו ב, לד) גם בכנפיך נמצאו דם נפשות אביונים נקיים

כתובות עב:א

רב נחמן אמר מהכא (ירמיהו ב, ל) לשוא הכיתי את בניכם לשוא על עסקי שוא

יבמות עח:ב

שניה אמר להם שמא עוברי עבירה יש בכם דכתיב (ירמיהו ג, ג) וימנעו רביבים ומלקוש לא היה ומצח אשה זונה היה לך וגו' בדקו ולא מצאו

תענית ז:ב

אין הגשמים נעצרים אלא בשביל עזי פנים שנאמר (ירמיהו ג, ג) וימנעו רביבים ומלקוש לא היה ומצח אשה זונה היה לך וגו' רב נחמן אמר בידוע שנכשל בעבירה שנאמר היה לך ולא נאמר יהיה לך

חגיגה טז:א

מאי דכתיב (מכה ז, ה) אל תאמינו ברע אל תבטחו באלוף אם יאמר לך יצר הרע חטוא והקב"ה מוחל אל תאמן (שנא') אל תאמן ברע ואין רע אלא יצר הרע שנאמר (בראשית ח, כא) כי יצר לב האדם רע ואין אלוף אלא הקב"ה שנאמר (ירמיהו ג, ד) אלוף נעורי אתה

יומא פו:א

ר' חמא (בר) חנינא רמי כתיב (ירמיהו ג, יד) שובו בנים שובבים דמעיכרא שובבים אתם וכתיב ארפא משובותיכם לא קשיא כאן מאהבה כאן מיראה

יומא פו:א

רב יהודה רמי כתיב שובו בנים שובבים ארפא משובותיכם וכתיב (ירמיהו ג, יד) הנה אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה ל"ק כאן מאהבה או מיראה כאן ע"י יסורין

יומא פו:א

עבר על עשה ושב אינו זז משם עד שמוחלין לו שנאמר (ירמיהו ג, יד) שובו בנים שובבים

כתובות קיב:א

אמר רב חסדא מאי דכתיב (ירמיהו ג, יט) ואתן לך ארץ חמדה נחלת צבי למה ארץ ישראל נמשלה לצבי לומר לך מה צבי זה אין עורו מחזיק בשרו אף ארץ ישראל אינה מחזקת פירותיה דבר אחר מה צבי זה קל מכל החיות אף ארץ ישראל קלה מכל הארצות לבשל את פירותיה אי מה צבי זה קל ואין בשרו שמן אף ארץ ישראל קלה לבשל ואין פירותיה שמנים תלמוד לומר לומר זבת חלב ודבש

גיטין נז:א

אמר ליה (ירמיהו ג, יט) ארץ צבי כתיב בה מה צבי זה אין עורו מחזיק את בשרו אף ארץ ישראל בזמן שיושבין עליה רווחא ובזמן שאין יושבין עליה גמדיא

פסחים קז:ב

ר' יצחק מטביל בירקי תניא נמי הכי השמש מטביל בבני מעיין ונותנן לפני האורחים ואע"פ שאין ראייה לדבר זכר לדבר שנאמר (ירמיהו ג, ג) נירו לכם ניר ואל תזרעו אל קוצים

מגילה יא:א

משלי כח, טו) ארי נוהם ודוב שוקק מושל רשע על עם דל ארי נוהם זה נבוכדנצר הרשע דכתיב ביה (ירמיהו ד, ז) עלה אריה מסובכו

ראש השנה יח:א

רבי יצחק אמר יפה צעקה לאדם בין קודם גזר דין בין לאחר גזר דין וגזר דין דצבור מי מיקרע והא כתוב אחד אומר (ירמיהו ד, יד) כבסי מרעה לבך וכתיב (ירמיהו ב, כב) כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך בורית נכתם עונך לפני מאי לאו כאן קודם גזר דין כאן לאחר גזר דין

ברכות י"ב

מיד (ישעיהו לח, ב) ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל ה' מאי קיר אמר רשב"ל מקירות לבו שנא' (ירמיהו ד, יט) מעי מעי אוחילה קירות לבי וגו' ר' לוי אמר על עסקי הקיר אמר לפניו רבונו של עולם ומה שונמית שלא עשתה אלא קיר אחת קטנה החיית את בנה אבי אבא שחפה את ההיכל כולו בכסף ובזהב על אחת כמה וכמה

חגיגה יד:א

לא חרבה ירושלים עד שפסקו ממנה בעלי אמנה שנאמר (ירמיהו ה, א) שוטטו בחוצות ירושלם וראו נא ודעו ובקשו ברחובותיה אם תמצאו איש אם יש עושה משפט מבקש אמונה ואסלח לה

תלמוד בבלי על ספר ירמיהו

שבת קיט:ב

ואמר רבא לא חרבה ירושלים אלא בשביל שפסקו ממנה אנשי אמנה שנאמר [\(ירמיהו ה, א\)](#) שוטטו בחוצות ירושלים וראו נא [ודעו ובקשו ברחובותיה אם תמצאו איש] (אם יש איש) עושה משפט מבקש אמונה ואסלח לה

סוטה מו:ב

תנו רבנן מנין לאיתן קשה שנאמר [\(במדבר כד, כא\)](#) איתן מושבך ושים בסלע קנך ואומר [\(מיכה ו, ב\)](#) שמעו הרים את ריב ה' והאיתנים מוסדי ארץ אחרים מנין לאיתן שהוא ישן שנאמר [\(ירמיהו ה, טו\)](#) גוי איתן הוא גוי מעולם הוא ועורפין אותה בקופיץ מאחוריה

סוטה מב:ב

כתיב שובך וכתוב שופך רב ושמואל חד אמר שופך שמו ולמה נקרא שמו שובך שמו שובך שמו ולמה נקרא שמו שופך שכל הרואה אותו נשפך לפניו כקיתון [\(ירמיהו ה, טז\)](#) אשפתו כקבר פתוח כולם גבורים רב ושמואל ואמרי לה רבי אמי ורבי אסי חד אמר בשעה שזורקין חץ עושין אשפתות אשפתות של חללים

תענית כט:א

וכתיב [\(ירמיהו נב, יב\)](#) ובחדש החמישי בעשור לחדש היא שנת תשע עשרה [שנה] למלך נבוכדנצר מלך בבל בא נבזראדן רב טבחים עמד לפני מלך בבל בירושלם וגו' ותניא אי אפשר לומר בשבעה שהרי כבר נאמר בעשור ואי אפשר לומר בעשור שהרי כבר נאמר בשבעה הא כיצד בשבעה נכנסו נכרים להיכל ואכלו וקלקלו בו שביעי שמיני ותשיעי סמוך לחשכה הציתו בו את האור והיה דולק והולך כל היום כולו שנאמר [\(ירמיהו ו, ד\)](#) או לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב והיינו דאמר רבי יוחנן אלמלי הייתי באותו הדור לא קבעתיו אלא בעשירי מפני שרובו של היכל בו נשרף ורבנן אתחלתא דפורענותא עדיפא

שבת קיט:ב

אמר רב המנונא לא חרבה ירושלים אלא בשביל שביטלו בה תינוקות של בית רבן שנאמר [\(ירמיהו ו, יא\)](#) שפוך על עולל בחוץ וגו' מה טעם שפוך משום דעולל בחוץ

שבת קיט:ב

אמר עולא לא חרבה ירושלים אלא מפני שלא היה להם בושת פנים זה מזה שנאמר [\(ירמיהו ו, טו\)](#) הובישו כי תועבה עשו גם בוש לא יבושו וגו'

קידושין מ:א

ואלא מה אני מקים [\(ירמיהו ו, יט\)](#) הנני מביא אל העם הזה רעה פרי מחשבותם מחשבה שעושה פרי הקב"ה מצרפה למעשה מחשבה שאין בה פרי אין הקב"ה מצרפה למעשה

זיר לב:ב

אמרי להון אילו אתא איניש ואמר לכו דחרב בהמ"ק מי הוה נדריטון אמר רב יוסף אי הואי התם הוה אמינא להון הכתיב [\(ירמיהו ז, ד\)](#) היכל י"י היכל י"י היכל י"י המה זה מקדש ראשון ומקדש שני נהי דידעין להון דיחרוב מי יודעין לאימתי אמר אביי ולא ידעין לאימת והכתיב [\(דניאל ט, כד\)](#) שבועים שבעים נחתך על עמך ועל עיר קדשך ואכתי מי ידעין בהי יומא

תענית ז:ב

מאי תקנתיה ירבה בתפלה שנאמר [\(איוב לו, לב\)](#) ויצו עליה במפגיע ואין פגיעה אלא תפלה שנאמר [\(ירמיהו ז, טז\)](#) ואתה אל תתפלל בעד העם הזה [וגו'] ואל תפגע בי

תענית ח:א

מאי תקנתיה ילך אצל חסיד שבדור וירבה עליו בתפלה שנאמר [\(איוב לו, לב\)](#) ויצו עליה במפגיע ואין פגיעה אלא תפלה שנאמר [\(ירמיהו ז, טז\)](#) ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע בי

ברכות כו:ב

תפלת ערבית שנאמר [\(בראשית כח, יא\)](#) ויפגע במקום וילן שם ואין פגיעה אלא תפלה שנאמר [\(ירמיהו ז, טז\)](#) ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע בי

סוטה יד:א

[\(שמות לב, לב\)](#) ואם אין מחני נא וגו' ואת פושעים נמנה שנמנה עם מתי מדבר והוא חטא רבים נשא שכיפר על מעשה העגל ולפושעים יפגיע שביקש רחמים על פושעי ישראל שיחזרו בתשובה ואין פגיעה אלא תפלה שנאמר [\(ירמיהו ז, טז\)](#) ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע בי

סוטה מה:ב

והיכא דנמצא ראשו במקום אחד וגופו במקום אחר מוליכין הראש אצל הגוף דברי ר' אליעזר ר' עקיבא אומר הגוף אצל הראש במאי קמפלגי מר סבר גופיה בדוכתיה נפיל רישא דנאדי ונפיל ומר סבר רישא היכא דנפיל נפיל גופא הוא דרהיט אזיל:מאין היו מודדין:במאי קמפלגי מר סבר עיקר חיותא באפיה ומר סבר עיקר חיותא בטיבוריה לימא כי הני תנאי מהיכן הולד נוצר מראשו וכן הוא אומר [\(תהלים עא, ו\)](#) ממעי אמי אתה גוזי ואומר [\(ירמיהו ז, כט\)](#) גזי נזרך והשליכי וגו'

תלמוד בבלי על ספר ירמיהו

יבמות סג:ב

א"ל רבא לרבה בר מארי כתיב (ירמיהו ח, ב) לא יאספו ולא יקברו לדומן על פני האדמה יהיו וכתוב (ירמיהו ח, ג) ונבחר מות מחיים אמר ליה נבחר מות לרשעים שלא יחיו בעולם הזה ויחטאו ויפלו בגיהנם

יבמות סג:ב

א"ל רבא לרבה בר מארי כתיב (ירמיהו ח, ב) לא יאספו ולא יקברו לדומן על פני האדמה יהיו וכתוב (ירמיהו ח, ג) ונבחר מות מחיים אמר ליה נבחר מות לרשעים שלא יחיו בעולם הזה ויחטאו ויפלו בגיהנם

תענית ד:א

והיינו דקאמר להו נביא לישראל (ירמיהו ח, כב) הצרי אין בגלעד אם רופא אין שם וכתוב (ירמיהו יט, ה) אשר לא צויתי ולא דברתי ולא עלתה על לבי אשר לא צויתי זה בנו של מישע מלך מואב שנאמר (מלכים ב, ג, כז) ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עולה ולא דברתי זה יפתח ולא עלתה על לבי זה יצחק בן אברהם

סוכה מו:ב

וא"ר זירא לא לימא איניש לינוקא דיהיבנא לך מידי ולא יהיב ליה משום דאתי לאגמוריה שיקרא שנא' (ירמיהו ט, ד) למדו לשונם דבר שקר

יבמות סג:א

אמרי אינשי דנפיק מינך טעמא מלפך את לא תעביד הכי שנאמר (ירמיהו ט, ד) למדו לשונם דבר שקר העוה וגו

יומא נד:א

והתניא ר' יהודה אומר חמשים ושתים שנה לא עבר איש ביהודה שנאמר (ירמיהו ט, ט) על ההרים אשא בכי ונהי ועל נאות מדבר קינה כי נצתו מבלי איש עובר ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד בהמה נדדו הלכו

שבת קמה:ב

והכא מנלן דגלו דתניא רבי יהודה אומר נ"ב שנה לא עבר איש ביהודה שנאמר (ירמיהו ט, ט) על ההרים אשא בכי ונהי וגו

ברכות נו:ב

הרואה הר בחלום ישכים ויאמר (ישעיהו נב, ז) מה נאוו על ההרים רגלי מבשר קודם שיקדמונו פסוק אחר (ירמיהו ט, ט) על ההרים אשא בכי ונהי הרואה

נדרים פא:ב

רבינא אומר שאין מברכין בתורה תחלה דאמר רב יהודה אמר רב מאי דכתיב (ירמיהו ט, יא) מי האיש החכם ויבן את זאת דבר זה נשאל לחכמים ולנביאים ולא פירשוהו עד שפירשו הקב"ה בעצמו דכתיב (ירמיהו ט, יב) ויאמר ה' על עזבם את תורתיו וגו' היינו לא שמעו בקולי היינו לא הלכו בה

נדרים פא:ב

רבינא אומר שאין מברכין בתורה תחלה דאמר רב יהודה אמר רב מאי דכתיב (ירמיהו ט, יא) מי האיש החכם ויבן את זאת דבר זה נשאל לחכמים ולנביאים ולא פירשוהו עד שפירשו הקב"ה בעצמו דכתיב (ירמיהו ט, יב) ויאמר ה' על עזבם את תורתיו וגו' היינו לא שמעו בקולי היינו לא הלכו בה

מועד קטן כח:ב

איזהו עינוי שכולן עונות כאחת קינה שאחת מדברת וכולן עונות אחריה שנא' (ירמיהו ט, יט) ולמדנה בנותיכם נהי ואשה רעותה קינה

נדרים לא:ב

קונם שאני נהנה לערלים מותר בערלי ישראל ואסור במולי עובדי כוכבים שאני נהנה למולים אסור בערלי ישראל ומותר במולי עובדי כוכבים שאין הערלה קרויה אלא לשם עובדי כוכבים שנא' (ירמיהו ט, כה) כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב ואומר (שמואל א יז) והיה הפלשתי הערל הזה ואומר (שמואל ב א, כ) פן תשמחנה בנות פלשתים פן תעלוזנה בנות הערלים

סוכה כט:א

ובזמן שישראל עושין רצונו של מקום אין מתיראין מכל אלו שנאמר (ירמיהו י, ב) כה אמר ה' אל דרך הגוים אל תלמדו ומאותות השמים אל תחתו כי יחתו הגוים מהמה עובדי כוכבים יחתו ואין ישראל יחתו

שבת קנא:א

רבי יוחנן אמר אין מזל לישראל ואזדא רבי יוחנן לטעמיה דא"ר יוחנן מניין שאין מזל לישראל שנאמר (ירמיהו י, ב) כה אמר ה' אל דרך הגוים אל תלמדו ומאותות השמים אל תחתו כי יחתו הגוים מהמה הם יחתו ולא ישראל

תלמוד בבלי על ספר ירמיהו

ברכות יד:ב

ירמיהו י, ז) והשם אלהים אמת חוזר ואומר אמת א"ר אבהו א"ר יוחנן חוזר ואומר אמת רבה אמר אינו חוזר ואומר אמת

יבמות סג:ב

כמה רעה אשה רעה שגיהנם נמשלה בה (ירמיהו יא, יא) הנני מביא רעה אשר לא יוכלו לצאת ממנה אמר רב נחמן אמר רבה בר אבון ז"ל אשה רעה וכתובתה מרובה (איכה א, יד) נתנני ה' בידי לא אוכל קום

תענית טז:ב

ואין לו היינו ביתו ריקם אמר רב חסדא זהו שביטו ריקם מן העבירה ופרקו נאה: אמר אביי זה שלא יצא (לו) שם רע בילדותו (ירמיהו יב, ח) היתה לי נחלתי כאריה ביער נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה מאי נתנה עלי בקולה אמר ר' זוטרא בר טוביה אמר רב ואמר רב לא אמר רבי חמא אמר רבי אלעזר זה שליח צבור היורד לפני התיבה שאינו הגון

חגיגה ה:ב

ירמיהו יג, יז) ודמע תדמע ותדר עיני דמעה כי נשבה עדר ה' אמר ר' אלעזר שלש דמעות הללו למה אחת על מקדש ראשון ואחת על מקדש שני ואחת על ישראל שגלו ממקומן ואיכא דאמרי אחת על ביטול תורה בשלמא למאן דאמר על ישראל שגלו היינו דכתיב כי נשבה עדר ה' אלא למאן דאמר על ביטול תורה מאי כי נשבה עדר ה' כיון שגלו ישראל ממקומן אין לך ביטול תורה גדול מזה

חגיגה ה:ב

ירמיהו יג, יז) ואם לא תשמעוהו במסתרים תבכה נפשי מפני גוה אמר רב שמואל בר אינאי משמיה דרב מקום יש לו להקב"ה ומסתרים שמו מאי מפני גוה אמר רב שמואל בר יצחק מפני גאוותן של ישראל שניטלה מהם ונתנה לעובדי כוכבים ר' שמואל בר נחמני אמר מפני גאוותה של מלכות שמים ומי איכא בכיה קמיה הקב"ה והאמר רב פפא אין עציבות לפני הקב"ה שנאמר (דברי הימים א טז, כז) הוד והדר לפניו עוז וחדוה במקומו לא קשיא הא בבתי גואי הא בבתי בראי

שבת קז:ב

מנין לחבורה שאינה חוזרת דכתיב (ירמיהו יג, כג) היהפוך כושי עורו ונמר חברבורותיו

תענית טו:א

ומסיף עליהן עוד שש ואלו הן זכרונות ושופרות (תהלים קכ, א) אל ה' בצרתה לי קראתי ויענני (תהלים קכא, א) אשא עיני אל ההרים וגו' (תהלים קל, א) ממעמקים קראתיך ה' (תהלים קב, א) תפלה לעני כי יעטוף ר' יהודה אומר לא היה צריך לומר זכרונות ושופרות אלא אומר תחתיהן (מלכים א ח, יז) רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה (ירמיהו יד, א) אשר היה דבר ה' אל ירמיהו על דברי הבצרות ואומר חותמיהן על הראשונה הוא אומר מי שענה את אברהם בהר המוריה הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה ברוך אתה ה' גואל ישראל

כתובות סט:ב

שלח ליה לרב הונא הונא חברין מאי מרזיחא אבל דכתיב (ירמיהו טז, ה) כה אמר ה' אל תבא בית מרזח וגו': אמר ר' אבהו מנין לאבל שמיסב בראש שנאמר (איוב כט, כה) אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון כמלך בגדוד כאשר אבלים ינחם ינחם אחרים משמע אמר רב נחמן בר יצחק ינחם כתיב מר זוטרא אמר מהכא (עמוס ו, ז) וסר מרזח סרוחים מר זח נעשה שר לסרוחים

נדרים לט:ב

בית המקדש דכתיב (ירמיהו יז, יב): כסא כבוד מרום מראשון שמו

פסחים נד:א

ובית המקדש דכתיב (ירמיהו יז, יב) כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו

פסחים ה:א

ולבנין בית המקדש דכתיב (ירמיהו יז, יב) כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו

יומא פה:ב

ואומר (ירמיהו יז, יג) מקוה ישראל (ה') מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקב"ה מטהר את ישראל

ביצה יב:א

מר סבר ערוב הוצאה לשבת וערוב הוצאה ליום טוב ומר סבר ערוב הוצאה לשבת ואין ערוב הוצאה ליום טוב כדכתיב (ירמיהו יז, כב) ולא תוציאו משא מבתיכם ביום השבת בשבת אין ביום טוב לא

שבת קיט:ב

א"ר יהודה בריה דרב שמואל משמיה דרב אין הדליקה מצויה אלא במקום שיש חילול שבת שנאמר (ירמיהו יז, כז) ואם לא תשמעו אלי לקדש את יום השבת ולבלתי שאת משא וגו' והצתי אש בשעריה ואכלה ארמנות ירושלים ולא תכבה

תלמוד בבלי על ספר ירמיהו

סוטה י"ב:

מאי אבנים א"ר חנן סימן גדול מסר להן אמר להן בשעה שכורעת לילד יריכותיה מצטננות כאבנים ואית דאמר כדכתיב (ירמיהו י"ח, ג) וארד בית היוצר והנה הוא עושה מלאכה על האבנים מה יוצר זה ירך מכאן וירך מכאן וסדן באמצע אף אשה ירך מכאן וירך מכאן והולך באמצע (שמות א, טז) אם בן הוא והמתן אותו א"ר חנינא סימן גדול מסר להן בן פניו למטה בת פניה למעלה (שמות א, יז) ותיראן המילדות את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן

ברכות לב:

אמר רבי חמא ברבי חנינא אלמלא שלש מקראות הללו נתמוטטו רגליהם של שונאי ישראל חד דכתיב ואשר הרעותי וחד דכתיב (ירמיהו י"ח, ו) הנה כחומר ביד היוצר כן אתם בידי בית ישראל וחד דכתיב (יחזקאל לו, כו) והסירותי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר רב פפא אמר מהכא (יחזקאל לו, כז) ואת רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחקי תלכו ואמר רבי אלעזר משה הטיח דברים כלפי מעלה שנאמר (במדבר י"א, ב) ויתפלל משה אל ה' אל תקרי אל ה' אלא על ה' שכן דבי רבי אליעזר בן יעקב קורין לאלפין עינין ולעיינין אלפין

תענית ד:

והיינו דקאמר להו נביא לישראל (ירמיהו ח, כב) הצרי אין בגלעד אם רופא אין שם וכתוב (ירמיהו י"ט, ה) אשר לא צויתי ולא דברתי ולא עלתה על לבי אשר לא צויתי זה בנו של מישע מלך מואב שנאמר (מלכים ב, ג, כז) ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עולה ולא דברתי זה יפתח ולא עלתה על לבי זה יצחק בן אברהם

מועד קטן כ"ב:

ומיתא (ירמיהו כ"ב, י) אל תבכו למת ואל תנודו לו אל תבכו למת יותר מדאי ואל תנודו לו יותר מכשיעור הא כיצד שלשה ימים לבכי ושבעה להספד ושלשים לגיהוץ ולתספורת מכאן ואילך אמר הקדוש ברוך הוא אי אתם רחמנים בו יותר ממני

מועד קטן כ"ב:

(ירמיהו כ"ב, י) בכו בכו להולך אמר רב יהודה להולך בלא בנים רבי יהושע בן לוי לא אזל לבי אבלא אלא למאן דאזיל בלא בני דכתיב בכו בכו להולך כי לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו

קידושין ס"ט:

ארץ ישראל גבוה מכל ארצות מנלן דכתיב (ירמיהו כ"ג, ז) לכן הנה ימים באים נאם ה' לא יאמר עוד חי ה' אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים כי אם חי ה' אשר העלה ואשר הביא את בני ישראל מארץ צפון ומכל הארצות אשר הדחתים שם

קידושין י"ג:

ואילו הכא אפילו דגים שבים ואימא עד דעביד לכולהו לא סלקא דעתך דכתיב (ירמיהו כ"ג, י) כי מפני אלה אבלה הארץ ואימא אלה לחוד והנך לחודיהו

ברכות נה:

אמר רב יוסף חלמא טבא אפילו לדידי בדיחותיה מפכחא ליה ואמר רב חסדא חלמא בישא קשה מנגדא שנאמר (קהלת ג, יד) והאלהים עשה שייראו מלפניו ואמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן זה חלום רע (ירמיהו כ"ג, כח) הנביא אשר אתו חלום יספר חלום ואשר דברי אתו ידבר דברי אמת מה לתבן את הבר נאם ה' וכי מה ענין בר ותבן אצל חלום

תענית ד:

ואמר רב אשי כל ת"ח שאינו קשה כברזל אינו ת"ח שנא' (ירמיהו כ"ג, כט) וכפטיש יפוצץ סלע

סוכה נ"ב:

אם ברזל הוא מתפוצץ דכתיב (ירמיהו כ"ג, כט) הלא כה דברי כאש נאם ה' וכפטיש יפוצץ סלע

חגיגה כ"ז:

ת"ח אין אור של גיהנם שולטת בהן ק"ו מסלמנדרא ומה סלמנדרא שתולדת אש היא הסך מדמה אין אור שולטת בו ת"ח שכל גופן אש דכתיב (ירמיהו כ"ג, כט) הלא כה דברי כאש נאם ה' על אחת כמה וכמה

קידושין ל"ב:

דבי ר' ישמעאל בני אם פגע בך מנוול זה משכהו לבית המדרש אם אבן הוא נימוח ואם ברזל הוא מתפוצץ שנאמר (ירמיהו כ"ג, כט) הלא כה דברי כאש נאם ה' וכפטיש יפוצץ סלע

שבת פ"ח:

כל דיבור ודיבור שיצא מפי הגבורה נחלק לשבעים לשונות תני דבי ר' ישמעאל (ירמיהו כ"ג, כט) וכפטיש יפוצץ סלע מה פטיש זה נחלק לכמה ניצוצות אף כל דיבור ודיבור שיצא מפי הקב"ה נחלק לשבעים לשונות

תלמוד בבלי על ספר ירמיהו

ברכות כב:א

אמר ליה בני פתח פיק ויאירו דבריך שאין דברי תורה מקבלין טומאה שנאמר (ירמיהו כג, כט) הלא כה דברי כאש נאם ה' מה אש אינו מקבל טומאה אף דברי תורה אינן מקבלין טומאה

תענית ד:א

ואמר רבא האי צורבא מרבנן דרתח אורייתא הוא דקא מרתחא ליה שנאמר (ירמיהו כג, כט) הלא כה דברי כאש נאם השם

תענית ז:א

אמר רבה בר בר חנה למה נמשלו דברי תורה כאש שנאמר (ירמיהו כג, כט) הלא כה דברי כאש נאם ה' לומר לך מה אש אינו דולק יחידי אף דברי תורה אין מתקיימין ביחידי

מגילה יא:א

שלשה מלכו בכיפה ואלו הן אחאב ואחשורוש ונבוכדנצר אחאב דכתיב (מלכים א יח, י) חי ה' אלהיך אם יש גוי וממלכה אשר לא שלח אדוני שם לבקשך וגו' ואי לא דהוה מליך עלייהו היכי מצי משבע להו נבוכדנצר דכתיב (ירמיהו כז, ח) והיה הגוי והממלכה אשר לא יתן את צוארו בעול מלך בבל אחשורוש הא דאמר

שבת מא:א

דאמר רב יהודה כל העולה מבבל לא"י עובר בעשה שנאמר (ירמיהו כז, כב) בבלה יובאו ושמה יהיו

כתובות קיא:א

(ירמיהו כז, כב) בבלה יובאו ושמה יהיו עד יום פקדי אותם נאם ה' ורבי זירא ההוא בכלי שרת כתיב ורב יהודה כתיב קרא אחרינא (שיר השירים ב, ז) השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות או באילות השדה

ברכות כד:ב

כל העולה מבבל לא"י עובר בעשה שנאמר (ירמיהו כז, כב) בבלה יובאו ושמה יהיו עד יום פקדי אותם נאם השם

סוטה מא:ב

כל המחניף לחבירו סוף נופל בידו ואם אינו נופל בידו נופל ביד בניו ואם אינו נופל ביד בניו נופל ביד בן בנו שנא' (ירמיהו כח, ה) ויאמר ירמיה לחנניה אמן כן יעשה ה' יקם ה' את דבריך וכתבי (ירמיהו לז, יג) ויהי הוא בשער בנימן ושם בעל פקידות ושמו יראה בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו הנביא לאמר אל הכשדים אתה נופל ויאמר (לו) ירמיה שקר אינני נופל אל הכשדים וגו' וכתבי ויתפש ירמיהו ויביאהו אל השרים

קידושין לב:ב

להשיאו אשה:מנלן דכתיב (ירמיהו כט, ו) קחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת בנותיכם תנו לאנשים

כתובות נב:ב

ומי איכא מידי דרחמנא אמר ברא לירות ברתא לא תירות ואתו רבנן ומתקני דתירות ברתא הא נמי דאורייתא הוא דכתיב (ירמיהו כט, ו) קחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת בנותיכם תנו לאנשים בשלמא בנים בידה קיימי אלא בנתיה מי קיימן בידה

תענית כט:ב

אמר רב פפא הלך בר ישראל דאית ליה דינא בהדי נכרי לישתמיט מיניה באב דריע מזליה ולימצי נפשיה באדר דבריא מזליה (ירמיהו כט, יא) לתת לכם אחרית ותקוה

תענית ה:ב

א"ר יוחנן יעקב אבינו לא מת א"ל וכי בכדי ספדו ספדנייא וחנטו חנטייא וקברו קברייא א"ל מקרא אני דורש שנאמר (ירמיהו ל, י) ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם ה' ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים מקיש הוא לזרעו מה זרעו בחיים אף הוא בחיים

סוכה מא:א

מנא לן דעבדינן זכר למקדש א"ר יוחנן דאמר קרא (ירמיהו ל, יז) כי אעלה ארוכה לך וממכותיך ארפאך נאם ה' כי נדחה קראו לך ציון היא דורש אין לה דורש אין לה מכלל דבעיא דרישה

גיטין נו:ב

איברא מלכא את דאי לאו מלכא את לא מימסרא ירושלים בידך דכתיב (ישעיהו י, לד) והלבנון באדיר יפול ואין אדיר אלא מלך דכתי' (ירמיהו ל, כא) והיה אדירו ממנו וגו' ואין לבנון אלא ביהמ"ק שנאמר (דברים ג, כה) ההר הטוב הזה והלבנון

קידושין ע:ב

אמר רבה בר רב הונא זו מעלה יתירה יש בין ישראל לגרים דאילו בישראל כתיב בהו (יחזקאל לז, כז) והייתי להם לאלהים [והמה] יהיו לי לעם ואילו בגרים כתיב (ירמיהו ל, כא) מי הוא זה ערב את לבו לגשת אלי נאם ה' והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים

תלמוד בבלי על ספר ירמיהו

קידושין ע:ב

אמר ר' חמא ברבי חנינא כשהקב"ה משרה שכינתו אין משרה אלא על משפחות מיוחסות שבישראל שנא' (ירמיהו לא, א) בעת ההיא נאם ה' אהיה לאלהים לכל משפחות ישראל לכל ישראל לא נאמר אלא לכל משפחות [והמה] יהיו לי לעם

סוטה יא:א

מרחוק דכתיב (ירמיהו לא, ג) מרחוק ה' נראה לי

ברכות יא:ב

אין אומרים אהבת עולם אלא אהבה רבה ורבנן אמרי אהבת עולם וכן הוא אומר (ירמיהו לא, ג) ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד

שבת לב:ב

מאי היא כי הא דיתיב רבן גמליאל וקא דריש עתידה אשה שתלד בכל יום שנאמר (ירמיהו לא, ח) הרה ויולדת יחדיו ליגלג עליו אותו תלמיד אמר אין כל חדש תחת השמש א"ל בא ואראך דוגמתן בעוה"ז נפק אחוי ליה תרנגולת

עירובין נד:ב

אמר רב חסדא אין תורה נקנית אלא בסימנין שנאמר שימה בפהם אל תקרי שימה אלא סימנה שמעה רב תחליפא ממערבא אזל אמרה קמיה דר' אבהו אמר אתון מהתם מתנייתו לה אנן מהכא מתנינן לה (ירמיהו לא, כ) הציבי לך ציונים שימי לך וגו' עשו ציונים לתורה

יבמות סב:ב

במערבא אמרי בלא תורה בלא חומה בלא תורה דכתיב (איוב ו, יג) האם אין עזרתי בי ותושיה נדחה ממני בלא חומה דכתיב (ירמיהו לא, כא) נקבה תסובב גבר

סוטה כב:א

קרא ולא שנה הרי זה בור לא קרא ולא שנה עליו הכתוב אומר (ירמיהו לא, כז) וזרעתי את בית ישראל ואת בית יהודה זרע אדם וזרע בהמה

קידושין כו:א

מנלן אילימא משום דכתיב (ירמיהו לב, מד) וכתוב בספר וחתום והעד עדים והאמרת שטר ראייה בעלמא הוא אלא מהכא (ירמיהו לב, יא) ואקח את ספר המקנה אמר שמואל לא שנו אלא בשטר מתנה אבל במכר לא קנה עד שיתן לו דמים

גיטין כ:ב

ש אף הוא העיד על כפר קטן שהיה בצד ירושלים והיה בו זקן אחד והיה מלוה לכל בני הכפר וכותב בכתב ידו ואחרים חותמים ובא מעשה לפני חכמים והכשירוהו ואמאי הא בעינא (ירמיהו לב, יא) ספר מקנה וליכא אלא לאו משום דאמרין אקנויי מקנה

קידושין ט:א

אמר רבא הלכתא נינהו ואסמכינהו רבנן אקראי ואיבעית אימא התם נמי כתיב (ירמיהו לב, יא) ואקח את ספר המקנה

מגילה כו:ב

ספר תורה שבלה גונזין אותו אצל תלמיד חכם ואפילו שונה הלכות אמר רב אחא בר יעקב ובכלי חרס שנאמר (ירמיהו לב, יד) ונתתם בכלי חרש למען יעמדו ימים רבים

גיטין כב:ב

ואמר ר"א לא הכשיר ר"א אלא לאלתר אבל מכאן עד עשרה ימים לא חיישי' דילמא הוה ביה תנאה וזייתפיה ור' יוחנן אמר אפי' מכאן עד עשרה ימים דאם איתא דהוה ביה תנאי מידכר דכירי ואמר ר"א לא הכשיר ר"א אלא בגיטין אבל בשאר שטרות לא דכתי' (ירמיהו לב, יד) ונתתם בכלי חרש למען יעמדו ימים רבים ורבי יוחנן אמר אפי' בשטרות והכתיב למען יעמדו ימים רבים התם עצה טובה קמ"ל

ברכות ה:ב

אלא קובר את בניו מנין תנא ליה ההוא סבא משום ר' שמעון בן יוחאי אתיא עון עון כתיב הכא בחסד ואמת יכופר עון וכתבי' התם (ירמיהו לב, יח) ומשלם עון אבות אל חיק בניהם

קידושין כו:א

ואימא עד דאיכא שטר דכתיב (ירמיהו לב, מד) וכתוב בספר וחתום אי כתיב יקנו לבסוף כדקאמרת השתא דכתיב יקנו מעיקרא כסף קני שטר ראייה בעלמא הוא אמר רב לא שנו אלא במקום שאין כותבין את השטר אבל במקום שכותבין את השטר לא קנה

קידושין כו:א

נכסים שיש להם אחריות נקנין בכסף ובשטר ובחזקה שאין להם אחריות אין נקנין אלא במשיכה נכסים שאין להם אחריות נקנין עם נכסים שיש להם אחריות בכסף ובשטר ובחזקה וזוקקין את הנכסים שיש להם אחריות לישבע עליהן:גמ' בכסף מנלן אמר חזקיה אמר קרא (ירמיהו לב, מד) שדות בכסף יקנו

תלמוד בבלי על ספר ירמיהו

קידושין כו:א

מנלן אילימא משום דכתיב (ירמיהו לב, מד) וכתוב בספר וחתום והעד עדים והאמרת שטר ראיה בעלמא הוא אלא מהכא (ירמיהו לב, יא) ואקח את ספר המקנה אמר שמואל לא שנו אלא בשטר מתנה אבל במכר לא קנה עד שיתן לו דמים

גיטין לו:א

מפני תיקון העולם דאורייתא הוא דכתיב (ירמיהו לב, מד) וכתוב בספר וחתום

קידושין ט:א

כתיב (ירמיהו לב, מד) שדות בכסף יקנו קרי ביה יקנו מאי טעמא קרית ביה יקנו משום דכתיב ומכר ה"נ קרי ביה כי יקח דכתיב (דברים כב, טז) את בתי נתתי לאיש הזה

ברכות ו:ב

אמר רב הונא כל הנהנה מסעודת חתן ואינו משמחו עובר בחמשה קולות שנאמר (ירמיהו לג, יא) קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אומרים הודו את ה' צבאות

מגילה לא:ב

א"ר אמי אלמלא מעמדות לא נתקיימו שמים וארץ שנאמר (ירמיהו לג, כה) אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי

שבת לג:א

ואין ברית אלא תורה שנאמר (ירמיהו לג, כה) אם לא בריתי יומם ולילה

פסחים סח:ב

והא"ר אלעזר אילמלא תורה לא נתקיימו שמים וארץ שנאמר (ירמיהו לג, כה) אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי

שבת לג:א

בעון עינוי הדין ועיוות הדין וקלקול הדין וביטול תורה חרב וביזה רבה ודבר ובצורת בא ובני אדם אוכלין ואינן שבעין ואוכלין לחמם במשקל דכתיב (ויקרא כו, כה) והבאתי עליכם חרב נוקמת נקם ברית וגו' ואין ברית אלא תורה שנאמר (ירמיהו לג, כה) אם לא בריתי יומם ולילה

שבת קלז:ב

והמברך אומר אקב"ו למול את הגרים ולהטיף מהם דם ברית שאילמלא דם ברית לא נתקיימו שמים וארץ שנאמר (ירמיהו לג, כה) אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי בא"י כורת הברית

מגילה יט:א

על הספר ובדיו וכו': מנלן אתיא כתיבה כתיבה הכא (אסתר ט, כט) ותכתב אסתר המלכה וכתב התם (ירמיהו לו, יח) ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אלי את כל הדברים האלה ואני כותב על הספר בדיו

שבת כ:א

רבי יהודה בן בתירא אומר כדי שתאחז האש משני צדדין ואע"פ שאין ראיה לדבר זכר לדבר (יחזקאל טו, ד) את שני קצותיו אכלה האש ותוכו נחר היצלה למלאכה: (ירמיהו לו, כב) והאח לפניו מבערת מאי אח

מועד קטן כו:א

כתב ירמיה ספר קינות אמר להו מה כתיב ביה (איכה א, א) איכה ישבה בדד אמר להו אנא מלכא א"ל (איכה א, ב) בכה תבכה בלילה אנא מלכא (איכה א, ג) גלתה יהודה מעוני אנא מלכא (איכה א, ד) דרכי ציון אבלות אנא מלכא (איכה א, ה) היו צריה לראש אמר להו מאן אמרה (איכה א, ה) כי ה' הוגה על רוב פשעיה מיד קדר כל אזכרות שבה ושרפן באש והיינו דכתיב (ירמיהו לו, כד) ולא פחדו ולא קרעו את בגדיהם מכלל דבעו למיקרע

מועד קטן כו:א

הרואה ספר תורה שנקרע חייב לקרוע שתי קריעות אחד על הגויל ואחד על הכתב שנאמר (ירמיהו לו, כז) אחרי שרוף המלך את המגלה ואת הדברים

סוטה מא:ב

כל המחניף לחבירו סוף נופל בידו ואם אינו נופל בידו נופל ביד בניו ואם אינו נופל ביד בניו נופל ביד בן בנו שנא' (ירמיהו כח, ה) ויאמר ירמיה לחנניה אמן כן יעשה ה' יקם ה' את דבריו וכתבי ירמיהו לו, יג) ויהי הוא בשער בנימין ושם בעל פקידות ושמו יראה בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו הנביא לאמר אל הכשדים אתה נופל ויאמר (לו) ירמיה שקר אינני נופל אל הכשדים וגו' וכת' ויתפש ירמיהו ויביאהו אל השרים

תלמוד בבלי על ספר ירמיהו

מועד קטן טז:ב

כיוצא בדבר אתה אומר (ירמיהו לח, ז) וישמע עבד מלך הכושי וכי כושי שמו והלא צדקיה שמו אלא מה כושי משונה בעורו אף צדקיה משונה במעשיו

קידושין כו:א

ובחזקה: מנלן אמר חזקיה אמר קרא (ירמיהו מ, י) ושבו בעריכם אשר תפשתם במה תפשתם בישיבה דבי ר' ישמעאל תנא (דברים יא, לא) וירשתם אותה וישבתם בה במה ירשתם בישיבה

מגילה טו:א

(ירמיהו מא, א) ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע בידוע שהוא רשע בן רשע אמר רב נחמן מלאכי זה מרדכי ולמה נקרא שמו מלאכי שהיה משנה למלך

מועד קטן כו:א

ערי יהודה מנלן דכתיב (ירמיהו מא, ה) ויבאו אנשים משכם משילו ומשמרון שמונים איש מגולחי זקן וקרועי בגדים ומתגודדים ומנחה ולבונה בידם להביא בית השם

מועד קטן כו:א

אמר ר' אלעזר הרואה ערי יהודה בחורבן אומר (ישעיהו סד, ט) ערי קדשך היו מדבר וקורע

שבת קנב:א

משמיה דרבי מאיר דוק בככי ותשכח בניגרי שנאמר (ירמיהו מד, יז) ונשבע לחם ונהיה טובים ורעה לא ראינו

מועד קטן טז:א

רבה דכתיב (במדבר טז, טז) לפני ה' את ופלניא דכתיב אתה והם ואהרן דקבעינן זימנא דכתיב מחר זימנא בתר זימנא דכתיב (ירמיהו מו, יז) קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד

מגילה כט:א

עתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל שיקבעו בא"י שנאמר (ירמיהו מו, יח) כי כתבור בהרים וככרמל בים יבא והלא דברים ק"ו ומה תבור וכרמל שלא באו אלא לפי שעה ללמוד תורה נקבעים בארץ ישראל בתי כנסיות ובתי מדרשות שקורין ומרביצין בהן תורה עאכ"ו

ברכות כח:א

אמר לו ר"ג והלא כבר נאמר (ירמיהו מט, ו) ואחרי כן אשיב את שבות בני עמון נאם ה' וכבר שבו אמר לו ר' יהושע והלא כבר נאמר (עמוס ט, יד) ושבתי את שבות עמי ישראל ועדיין לא שבו מיד התירוהו לבא בקהל

חגיגה ה:ב

אמרו ליה רבנן מאי תיהוי עלן מאפיקורוסין אמר להם (ירמיהו מט, ז) אבדה עצה מבנים נסרחה חכמתם כיון שאבדה עצה מבנים נסרחה חכמתן של אומות העולם

יומא י:א

אמר רבי עתידה רומי שתפול ביד פרס שנאמר (ירמיהו מט, כ) לכן שמעו עצת ה' אשר יעץ (על) אדום ומחשבותיו אשר חשב (על) יושבי תימן אם לא יסחבום צעירי הצאן אם לא ישים עליהם נהם

תענית ז:א

מאי דכתיב (ירמיהו נ, לו) חרב אל הבדים ונאלו חרב על שונאיהן של תלמידי חכמים שעוסקין בד בבד בתורה ולא עוד אלא שמטפשין שנאמר ונאלו ולא עוד אלא שחוטאין כתיב הכא ונאלו וכתוב התם (במדבר יב, יא) אשר נואלנו ואשר חטאנו

ראש השנה יח:ב

ארבעה דברים היה ר"ע דורש ואני אין דורש כמותו צום הרביעי זה ט' בתמוז שבו הובקעה העיר שנאמר (ירמיהו נב, ו) ברביעי בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ ותבקע העיר

ראש השנה יח:ב

ארבעה דברים היה ר"ע דורש ואני אין דורש כמותו צום הרביעי זה ט' בתמוז שבו הובקעה העיר שנאמר (ירמיהו נב, ו) ברביעי בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ ותבקע העיר

תלמוד בבלי על ספר ירמיהו

תענית כח:ב

הובקעה העיר ב"ז הוה והכתיב (ירמיהו נב, ו) בחדש הרביעי בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר וכתוב בתריה (ירמיהו נב, ז) ותבקע העיר וגו'

תענית כח:ב

הובקעה העיר ב"ז הוה והכתיב (ירמיהו נב, ו) בחדש הרביעי בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר וכתוב בתריה (ירמיהו נב, ז) ותבקע העיר וגו'

תענית כט:א

וכתיב (ירמיהו נב, יב) ובחדש החמישי בעשור לחדש היא שנת תשע עשרה [שנה] למלך נבוכדנצר מלך בבל בא נבוזראדן רב טבחים עמד לפני מלך בבל בירושלם וגו' ותניא אי אפשר לומר בשבעה שהרי כבר נאמר בעשור ואי אפשר לומר בעשור שהרי כבר נאמר בשבעה הא כיצד בשבעה נכנסו נכרים להיכל ואכלו וקלקלו בו שביעי שמיני ותשיעי סמוך לחשכה הציתו בו את האור והיה דולק והולך כל היום כולו שנאמר (ירמיהו ו, ד) או לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב והיינו דאמר רבי יוחנן אלמלי הייתי באותו הדור לא קבעתיו אלא בעשירי מפני שרובו של היכל בו נשרף ורבנן אתחלתא דפורענותא עדיפא